

- Én jól hallom minden nap E hangot magamban, Mint mennyei sugalmat: Egyetlen célod van. És hogyha nem maradna E földön semmim sem, Ez egyért adnám oda Az egész életem.
- 3. E gyöngyöt ha elnyerném, Eladnám mindenem; A föld kincsét elvetném S minden dicsőségem. Én végleg elhagyom azt, Vígan és örömmel, Mi Uramtól elválaszt, S eltávolít tőle.
- 4. Nem tudnám mi az élet, Ha nem lennél velem; De Te adtál kegyelmet, Te vagy reménységem. Mióta benned élek, Nem félem a halált, Mert azt, amitől félek, A bűnt megbocsátád!
- 5. A szenvedést nem érzem, Kegyelmed megsegít; A kereszt könnyű nékem, Mert igéd erősít. Ha szívem téged bírhat, Másra nem gondolok, Mert kincs nélkül is gazdag, És gyermeked vagyok.
- 6. Ha már itt e világban Ily boldoggá lettem, Mi lesz a mennyországban, Hol célom elérem? Mily boldog lesz halálom, Tudván, hogy síron túl Öröklöm királyságom S koronám jutalmul.
- 7. Ó, Uram, vésd elmémbe Azt örökre s mélyen, Ó, Uram, írd szívembe, Hogy ne feledjem el: Hogy szereteted nélkül Elvesznék teljesen, És hajtatnám a széltől A zúgó tengeren.
- 8. S hogy kegyesen vezettél A Te szent házadba, És ott boldoggá tettél Bűntől szabadítva; Most már a vészt nem félem, Mely aggasztó másnak, Mert látom azt és érzem, Megváltóm, enyém vagy!